

El monstre Pinxo de Banyoles

*Música: Arnau Tordera, Toni Giménez i tradicional; arranament: Arnau Tordera;
lletra: Toni Giménez i tradicional*

Ens ho diu la història d'un vell poble
que hi habitava un monstre, fa molts anys,
diuen que treia foc per les orelles
i per la boca, pel nas i pels queixals.

És el mon, mon, el monstre de Banyoles
que men, men, men, que menjava persones. Oh i tant!
És el mon, mon, el monstre de Banyoles,
una per dia sense fer terrabastall.

Com veureu tenia tanta gana
que s'empassava els bous de tres en tres
i els cavallers, que amb ell volien brega,
se'ls endrapava com qui no menja res.

És el mon, mon, el monstre de Banyoles
que men, men, men, que menjava persones. Oh i tant!
És el mon, mon, el monstre de Banyoles,
una per dia sense fer terrabastall.

I la gent de tota la contrada
un tracte, amb gràcia, amb ell varen signar,
donant-li cols, patates i albergínies
perquè aquell monstre es tornés vegetarià.

És el mon, mon, el monstre de Banyoles
que men, men, men, que menjava persones. Oh i tant!
És el mon, mon, el monstre de Banyoles,
una per dia sense fer terrabastall.

El tren pinxo de Banyoles és el més bonic que hi ha.
Fet de llaunes i cassoles i barrets de capellà,
tral·lalarà, larà, i barrets de capellà.

Quan se'n puja una pujada ja s'atura a mig camí,
dona temps al maquinista d'anar a beure un got de vi,
tral·lalarà, larà, d'anar a beure un got de vi.

Els vagons són de primera, mal cosits i apedaçats,
ningú no viatja en tercera, ni pagesos ni soldats,
tral·lalarà, larà, ni pagesos ni soldats.

El tren pinxo de Banyoles és el més bonic que hi ha,
fet de llaunes i cassoles i barrets de capellà,
tral·lalarà, larà, i barrets de capellà.

